

109

6.hét

Szombat 1084-1092

II. Krisztus műve a liturgiában

A MEGDICSŐÜLT KRISZTUS ...

1084 Krisztus, "aki az Atya jobbán ül" és a Szentlelket kiárasztja testére, ami az Egyház, a kegyelmének közlésére alapított szentségek által már tevékenykedik. A szentségek érzékelhető, a mi emberi nemünk számára hozzáférhető jelek (szavak és cselekmények). Hatékonyan valósítják meg a kegyelmet, amelyet jeleznek Krisztus cselekménye miatt és a Szentlélek ereje által.

1085 Az Egyház liturgiájában Krisztus mindenekelőtt a maga húsvét-misztériumát jelzi és valósítja meg. Földi életében Jézus tanításával és cselekedeteivel elővételezte húsvéti misztériumát. Amikor eljött az Ő órája, átélte a történelemnek azt az egyedülálló eseményét, ami nem múlik el: Jézus meghal, eltemetik, föltámad a holtak közül és az Atya jobbára ül "egyszer" (Róm 6,10; Zsid 7,27; 9,12). Az esemény, mely a mi történelmünkben történik, valóságos, de teljesen egyedülálló: minden más történelmi esemény egyszer megtörténik, azután elmúlik, és az elmúlt idő elemészti. Ezzel szemben Krisztus húsvéti misztériuma nem maradhat csupán a múltban amiatt, hogy Ő halálával lerombolta a halált, és mindaz, amit Ő minden emberért tett és elszenvedett, részesedik az isteni örökkévalóságban, s így fölülmúlja az időt és jelenvalóvá lesz. A kereszt és a föltámadás eseménye maradandó, és mindeneket az életre vonz.

... AZ APOSTOLOK EGYHÁZA ÓTA ...

1086 "Amint tehát Krisztust az Atya küldte, úgy küldte Krisztus is a Szentlélekkel eltelt Apostolokat, nemcsak azért, hogy prédikálván az Evangéliumot minden teremtménynek hirdessék, hogy Isten szent Fia halálával és föltámadásával megszabadított minket a sátán hatalmából és a haláltól, s átvitt az Atya országába; hanem azért is, hogy amit hirdettek, az üdvösség művét az áldozat és a szentségek által - melyek körül az egész liturgikus élet forog - megvalósítsák."

1087 Amikor a föltámadt Krisztus a Szentlelket az apostoloknak adja, rájuk bízva a maga megszentelő hatalmát: az apostolok Krisztus szentségi jelévé válnak. Ugyanannak a Szentléleknek erejével adják át ezt a megszentelő hatalmat utódaiknak. Ez az "apostoli jogfolytonosság" áthatja az Egyház egész liturgikus életét: szentségi természetű és az egyházi rend szentsége által adják tovább.

... JELEN VAN A FÖLDI LITURGIÁBAN ...

1088 "E nagy mű végrehajtására Krisztus mindig jelen van Egyházában, kiváltképpen a liturgikus cselekményekben. Jelen van a szentmise Áldozatában, mind a papi szolga személyében - mert »az Áldozatot ugyanaz mutatja be most a papok szolgálata által, aki a keresztén önmagát feláldozta« - mind, s leginkább, az eucharisztikus színek alatt. Jelen van erejével a szentségekben, úgyhogy amikor valaki keresztel, maga Krisztus keresztel. Jelen van igéjében, mert Ő maga beszél, amikor az Egyházban a Szentírást olvassák. Végül amikor könyörög és zsoltaoz az Egyház, Ő van jelen, aki megígérte: »Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük« (Mt 18,20)."

1089 "Valóban, e nagy műben, amely Istent tökéletesen dicsőíti és megszenteli az embereket, Krisztus mindig maga mellé veszi szeretett menyasszonyát, az Egyházat, mely Urának hívja Őt és általa tiszteli az örök Atyát."

... MELY RÉSZESE A MENNYEI LITURGIÁNAK

1090 "A földi liturgiában annak a mennyei liturgiának előízét élvezzük, melyet Jeruzsálemben ünnepelnek, a szent városban, ahová zarándokként tartunk, ahol Krisztus, a szentély és az igazi sátor szolgája ül Isten jobbján; a földi liturgiában az összes mennyei sereggel együtt énekeljük az Úrnak a dicsőség himnuszát; tisztelettel megemlékezvén a szentekről, némi részt és közösséget remélünk velük; várjuk az Üdvözítőt, Urunkat Jézus Krisztust, amíg Ő maga, a mi életünk meg nem jelenik, és vele együtt mi is meg nem jelenünk dicsőségében."

III. A Szentlélek és az Egyház a liturgiában

1091 A Szentlélek a liturgiában Isten népe hitének pedagógusa, "Isten fő műveinek", melyek az Újszövetség szentségei, alkotómestere. A Egyház szívében a vágy, hogy a föltámadt Krisztus életéből éljünk, a Szentlélek műve. Amikor megtalálja bennünk a hit választát, amit Ő maga ébresztett, valóságos együttműködés történik. Ezért a liturgia a Szentlélek és az Egyház közös műve lesz.

1092 Krisztus misztériumának e szentségi rendjében a Szentlélek ugyanúgy működik, mint az üdvösség rendjének más korszakaiban: Ő készíti elő az Egyházat, hogy Urával találkozzék; emlékezteti a hívő közösséget Krisztusra, és hirdeti Őt; átváltoztató erejével jelenvalóvá és aktuálissá teszi Krisztus misztériumát; végül mint a közösség Lelke összekapcsolja az Egyházat Krisztus életével és küldetésével.